

Kaj vse je pokazala kontrola odkupnih akcij v okraju Celje-okolica

V Žalcu

Z razrezom obvezne oddaje živine so zajeli tudi male kmete v korist večjih. Ponoven preizkus je pokazal možnost stoođstotnega zvišanja oddaje živine samo pri močnih posestnikih.

Zaradi površnega vodstva predpisanih obrazcev ni niti mogoče točno ugotoviti oddajo koruze in žit. Tako ima po planu in poročilih Kmetijske zadruge manjko 1228 kg belih žit in svoje trditve o 100 odstotnem zaključnem odkupu sploh ne more utemeljiti.

Pravo zavarjevanje vsemu rednemu in preglednemu poslovanju KLO-ja je vprašanje njegove administracije. Kljub ugodnim prostorom, uvečanim nameščenim in vsem možnostim prejemanja instrukcij in pomoči je pisarna KLO-ja vzor anarhičnosti in kaosa v prejetem in reševanju pošte, kar brezpogočno povzroča zamude vseh rokov in zadržke na vseh področjih, obenem pa upravičeno nejevoljo in nezaupanje ljudstva. Zato se dogajajo primeri vztrajnega omalovaževanja osnovne oblastne enote KLO-ja in izgubljanje časa pri drugih, nekompetentnih forumih.

V Sv. Vidu pri Planini

Obvezna oddaja živine je tudi tu povsem nepravilno obremenila male kmete.

Seznama prasičev za obvezno oddajo KLO še nima, prav tako nima pregleda nad zaključkom odkupa belih žit zaradi netočne evidence.

Obvezna oddaja krompirja odboru ni točno znana, pač pa vemo, da je izključno previsoka. Tak oportunističen odnos in naštevane težko zavzema KLO pri vsakem odkupu, brez predhodnega pretresa vseh obstoječih možnosti. Saj je celo družina kraljevnega tajnika oddala le eno tretjino predpisane teže žit in čakala na naknadne opomine in opozorila.

Spomladi je okrajni instruktor ostal več dni na KLO-ju, da jim je uredil povsem izgubljeno administrativno poslovanje vendar pa so takoj po njegovem odhodu zajadrali spet v stare vode in je za čas do 15. avgusta vsakršno iskanje raznih okrožnic in navodil, ki usmerjajo delo odbora, brezuspešno.

V Galiciji

Casovnega plana oddaje živine se pridržuje večina KLO-jev. Galicija, znana zaradi šestih primerov črnega

Klanja, pa zaradi raznih saboterskih zamudnikov šepa. Med temi so trdni kmetje: Potočnik Franc, Pohole Marija, Polak Ivan, Ahlik Ivan in drugi. Njihove zahteve do naše industrije so visoke — prehrana delavstva pa jim je deveta briga.

Cela vrsta posestnikov sistematično kljubuje vsem oddajam, žita, krompirja, lesa. Kokol Franciška je celo utajila 1 ha žitne površine.

Veliki kmetje kot Krulac Franc, Potočnik Franc, Voh Alojz, Brežnik Anton, Zagode Miha, Hropot Jože — imajo lepe gozdove z nujnimi poseki, upirajo pa se vsaki oddaji lesa, nakar se šibkejši posestniki sklicujejo nanje: »Ce oni ne, zakaj bi mi?« Predvidevali so pomankanje delovne sile je KLO povabil prostovoljce iz tovarn v sečnjo, vendar pa gozdni posestniki groze s pobojem vsakomur, kdor bi sekal pri njih. (Pripomba uredništva: Zakaj jih ne vtaknejo v »stari piske«.)

V Rečici

so predpisali na vsako kravo 50 kg obvezne oddaje mesa, brez obzira, poseduje li kmet eno ali 10 glav živine.

Pri kontrahaciji krompirja imajo več zamudnikov v vrsto izgovorov. Zupan Neža iz Smohorja je celo izjavila, da ne bi »takim oslom« dajala krompirja niti, če bi ga pridelala 3000 kg. Zanimivo bi bilo vedeti, katero oblast bi to. Zupanova bolj želela in spoštovala?

V Sv. Vidu pri Grobelnem

so pravilno pristopili k oddaji živine, kontrahaciji prasičev in ostalim odkupom, imajo pa posamezne zavirače, kot je Malec Andrej iz Bodreča, ki je samo pri pšenici zatajal 30 a površine, polovico pri rži in ovsu, pozivom se ne odziva, pridelke prodaja na črno, vsem vestnim posestnikom pa se posmehuje in jih odgovarja od rednega oddajanja.

V Sv. Juriju ob Taboru

so obremenitev posestnikov za posamezne oddaje živine, koruze, prasičev itd. izvedli povsem v smislu diferenciacije, tako, da šibkejši posestniki niso prejeli nikakih obvez in so mogli prosto razpolagati s svojimi viri. Zato imajo tudi najmanj zamudnikov.

O drugih — drugič!

Celjski obrtniki so si osnovali obrtno nabavno in prodajno združenje

Sladeč navodilu in smernicam tov. Tita, ki je v svojem govoru ob sprejetju petletnega plana dejal: »Ne zamenjajte in odprava obrtništva, temveč njegova vključitev v naš splošni gospodarski plan, dajanje podpore, organiziranje obrtništva v proizvodilne zadruge, da bi čim bolj koristilo splošnemu gospodarskemu razvoju naše države — to je naša politika glede obrtništva in tega se mora vsakdo zavedati« se je na pobudo Mestnega ljudskega odbora in po želji samih obrtnikov ustanovila za mesto Celje mešana obrtno nabavljalna in prodajna zadruga.

Petletni plan določa silen dvig proizvodnje, reparaturne in storitvene obrtne delavnosti. Zaradi tega je treba v obrtništvo povečati storilnost dela in izrabo zmogljivosti s pravilnim dodeljevanjem surovin ter z zagotovitvijo orodja in strojev. V planskem gospodarstvu ni več razdrobljenosti, ni več izoliranosti, ne vladajo več stihijski zakoni kapitalističnega gospodarstva, zaradi česar je torej nujna združenost in povezava obrtništva za doseg izboljšave in razvoja obrtne delavnosti.

Žigre

— Vaša barvarna spet ne bo dosegla plana?

— Žigre, razumeš, žigre nam pijejo kri, — je skoraj boleče vzklikal obratovodja barvarne v Celjski tiskalnici hlačevine na proizvodnem sestanku. Vsi obrtniki dosegajo in presegajo plan, edino barvarna ne, — in vse zaradi teh »žigr«.

O žigrah je bilo govora vsak dan. Vsa čas je kdo pritekel iz barvarne v ključavničarsko delavnico:

— Kje je tovariš Jošt?

— Ga ni. V tiskalnici popravlja stroj, — mu odvrne Zohar.

— Potem pridi ti, — je vztrajal delavec.

— Kam, v barvarno? Je že spet kaj za ni?

— Žigre, žigre že zopet ne delajo.

— Kaj zopet, rajši reci, še vedno ne delajo, — se je na tihem dušal Zohar, pograbil orodje in hajd v barvarno. S hitrimi koraki sta šla skozi tiskalnico, kjer sta bila zaradi trušča prisiljena molčati in vstopila v barvarno. Oster duh po barvilih se jima je zarezal v nos in grlo. V barvarni pa so žigre delale tak peklenški trušč, kot da bi tisoč vragov dračje lomilo. »Žigre«, to so nizki stroji za barvanje blaga v kosih, so se tresle in odkakovale, kot srednjeveški topovi.

Zohar je pomilovalno gledal delavce, ki so jezno hodili okoli teh žiger in robantili.

— Najraje bi jih razbil v tisoč kosov, prekleti kiopotci, — se je nakuhaval Škore.

— Zjad pa tekmuje, če moreš? — je vzdihnil Grm, — in to za II. kongres KPS, pa povrhu še za I. kongres sindikatov. Tukaj ti pa ta stara ropotija sabotira, — je ugovarjal Delakorda.

Zohar, ki je med tem ustavil motorje in se podal na popravljanje strojev, je vmes povedal:

— Poslali so jih iz Češkega kot staro železo, pri nas so že cela leta, saj ni čudno. Le poglejte, kako ogledana zobata kolesa imajo.

— Ih, škurbaste kot stara babnica, — so je nekdo oglašil. Potem je Zohar nekaj ur popravljal stroj, da bi spet nekaj ur deloval, produkcija je padla in plan barvarne je bil zopet pri vragu, — in vse zaradi tistih »žigr«. Žigre pa kot da se ne zmenijo za vsa tekovanja, za plan in norme, so slednji dan začele skakati in zganjati tisti peklenški hrušč. Ključavničarja Zohar in Jošt sta slednji dan stala pri njih, tako da so ju delavci vabili, naj se kar naselita v barvarni.

V začetku septembra so žigre nekega popoldneva popolnoma odpovedale. Škale so kot še nikoli, se ustavljale in zopet poganjale naprej in delavci so z žalostjo ugotovili, da jih bo treba zmetati ven, kot staro železo. Toda kaj

Iz vsega tega sledi, da bo naloga zadruge ozko sodelovati z ljudskimi odbori in seveda tudi z OF odbori, ki so predstavniki delovnega ljudstva, v katerega dobrobit je usmerjeno njegovo delo.

Pri izvedbi gospodarskega plana bo zadruga iniciativno pomagala pri preskrbi s surovinami, ki so v območju zadruge še neizkoriščene in bo z Mestnim ljudskim odborom sodelovala pri proučevanju možnosti in potreb po novih obrtnih obratih, pri vzgoji strokovnega kadra in izboljšanju obstoječega, pri proučevanju in izboljšanju metod dela v obrtnih delavnicah zlasti določevanju norm, pri določevanju cen za obrtne izdelke in popravila, glede potreb po kreditih zadruge in njenih članov itd.

Tako ozko in konkretno sodelovanje s predstavniki ljudske oblasti, kakor tudi z OF odbori, bo v korist zadržnikov samih, zlasti pa v korist vsega okraja oz. delovnega področja zadruge in vsega delovnega ljudstva. S tem in na ta način bodo tudi obrtniki aktivno sodelovali pri dvigu življenjske ravni svojega okraja. Z ustanovitvijo obrtne nabavne in prodajne zadruge, s pravilno usmerjenim vodstvom in z ozkim sodelovanjem uprave zadruge z ljudsko oblastjo bodo odpadli tudi pomisleki onih obrtnikov, ki menijo, da jim zadruga ne bo mogla nuditi onega, česar od nje pričakujejo.

Ker bo posamezni obrtnik uspešno vključen v plan le v zadrugi, bo v interesu vsakega, da se vključi, s čimer bo koristil sebi in ljudski skupnosti.

Volitve

v krajevne odbore AFŽ v Celju

Z enotnostjo pri volitvah svojih odborov in z masovno udeležbo naše žene dokazujejo, da se zavedajo ogromnega pomena, ki ga predstavlja Antifašistična fronta žena v svetu. AFŽ Jugoslavije kot del močne Mednarodne demokratične federacije žena dosledno izvaja svoj program, predvsem pa vztraja na uresničitvi osnovne točke programa na ustavitvi trajnega in pravičnega miru v svetu. Za ta cilj se bore milijoni žena v 43 državah, članicah MDFŽ, tudi napredne žene Amerike, Anglije, Francije in Kitajske itd.

Zavedajoč se, da vsaka posamezna lahko dosti pripomore k uresničitvi miru, so se žene strnjeno udeležile volitev in s tem tudi dokazale zaupanje v vodilni sili KPJ z maršalom Titom na čelu.

Volitve v krajevne odbore AFŽ so se v mestu Celju pričele 16. oktobra 1948. Lepo okrašena volišča so dala volitvam veličasten izgled. Prve so izvedle volitve v Liscach. Udeležba žena je bila 98 odstotna. Razen dveh družin, katere se niso zavedale svoje dolžnosti, so vse žene volile. Na Dolgem polju je bila udeležba 97 odstotna, v I., četrti 90 %, v Gaberju, kjer je mnogo prebivalstva so volile na dveh volivnih enotah 90%; III. četrt je imela volitve na 4 volivnih enotah, na prvih dveh je uspela 98% zajeti volilke. Dosti niso ostajale niti žene iz Medloga. Skupaj s kmečkiimi ženami je odbor volil 87% volilk, v Zavodni pa 80%. V IV. četrti se je zbralo na volitve 515 žena, kar je pomembno, saj dosedaj v svojem delu še niso beležile takega obiska.

Z volivnih zborovanj žene pošiljajo resolucije GO AFŽ, maršalu Titu, kjer izražajo polno zaupanje v svoje vrhovno vodstvo. V resolucijah, naslovljenih OZN, pa zahtevajo, da se sprejme predlog sovjetske delegacije v mednarodni kontroli proizvodnje atomske energije in uporabo iste v korist ljudstva.

Po nekaterih terenih se še vrše volilne priprave. Prav gotovo bodo tudi dobro uspeli, kajti dobri odbori nam bodo zagarantirali, da bo organizacija Antifašistične fronte žena ustrezala svojim nalogam in s tem postala močna opora ljudski oblasti. Volitvam se bo odrekla le ona žena, ki ji ni mar za naš petletni plan, niti za vzpostavitev trajnega miru v svetu.

Naše žene so z volitvami v svoje odbore dokazale veliko politično zavest

V Pasjem so žene volile prvi dan dopolne

15. oktober je bil prvi dan volitev v odbore AFŽ. Žene v najbolj aktivnih krajih okraja so hotele imeti že prvi dan volitve in jih ni prav nič motilo, čeprav je bil delavnik. Temu svojem prazniku so dale tudi lep zunanji videz. Po vseh izložbah, stenah in dvoranah so bile parole, okrašene slike naših voditeljev itd. Po hišah so na dan volitev izobesile zastave.

V Pesjem so žene določile 9. uro za volivni sešestanek. Zbrale so se v dvorani svojega novozgrajenega zadržnega doma, h graditvi katerega so do prinesle tudi one svoj delež, saj so napravile 3000 prostovoljnih delovnih ur. Po referatu sekretarja OF je kandidacijska komisija predložila predloge, za bodoči odbor, katerega je sestavila na podlagi predlogov, ki so bili izneseni že na predvolivnem sestanku. Navzoče so za vsako posamezno predlagano ženo posebej glasovale z dviganjem rok. Izvolile so tudi 6 najboljših žena v kraju za delegatke na okrajno volivno konferenco.

Žene hitijo izkoristiti zadnje jesenske dneve za pospravljanje pridelkov, ker je lepih dni le bolj malo, a kljub temu so našle čas za volivni sešestanek in se jim je zdelo škoda časa, čeprav je bil petek res lep dan. Rekle so, da takšnega praznika še niso doživele. Marsikatera žena ni imela ta čas komu prepustiti otroka v varstvo, zato so prinesle otroke kar s seboj. Kmetica iz Podgorja, ki se je tudi težko odtrgala od dela, je ta čas pustila svoje vprežene krave zunaj in jih privezala, samo da je lahko tudi ona prisostvovala volivnemu sestanku. Zaradi temeljite priprave in zavesti žena je bilo na volivnem sestanku navzočih 98 odstotkov žena in to še na delavnik, sredi dopoldneva. Ne le navadna zavest, ampak prav poseben ponos je ta dan sijal z obrazov žena. Sklenile so tudi, da bodo pri Rudniku v Velenju ustanovile krpalnico, priredile tečaj za pletenje.

Šoštanske žene so volile stoođstotno

Šoštanj se je pri volitvah v odbore AFŽ še posebno odlikoval. Že sam zunanji videz kraja je nekaj dni prej dokazoval, da se pripravljajo žene na posebno veliki dogodek. Šoštanjčan se doslej niso nikdar zbrali v takem številu, kaj šele, da bi samih žena bilo toliko. Pa vendar so ob tej priliki šoštanske žene pokazale, kaj zmorejo, ker so se stoođstotno odzvale volitvam. Objubile so, da bodo ustanovile krpalnico, da bodo izdelovale otroške copate, priredile bodo tečaj za krojenje in sodelovale pri vseh delovnih akcijah. Ta tečen bo ostal vsem v spominu, ne samo ženam v Šoštanju, ampak vsem Šoštanjčanom.

Pe kranjskih volitvah je zaigrala godba Tovarne usnja, ženski pevski zbor »Kajuh« je zapel nekaj pesmi. Sodelovali so tudi pionirji in dijaki Šoštanske gimnazije, vsak z nekaj točkami.

L. P.

V Velenju je samo ena izostala

V Velenju so imele žene v delavskih kolonijah volitve že ob 7. zjutraj, v trgu pa zvečer. Dvorana je bila lepo okrašena znotraj in zunaj. Volivnemu sestanku sta prisostvovala dva člana KO OF. Slovesnemu sestanku sta dala poudarka s kratkim kulturnim sporedom: pevski zbor AFŽ je zapel nekaj pesmi, pionirji pa so izvajali svoje točke in recitacije. Obveze, sprejete na predvolivnem sestanku so še povečale

in bodo delale 3krat tedensko na gradilišču zadržnega doma. Tu so prišle na volivni sešestanek prav vse žene, ter bi bila udeležba 100 odstotna, da se ni našla žena inženirja Lapajnerja, ki se volitev ni udeležila z izgovorom, da bo šla na volitve takrat, ko ji bo oblast preskrbela krompir. Zdi se, da ima najbrž zaprte oči in ušesa, da nič na svetu ne vidi in sliši, da ravno sedaj naša ljudska oblast vrši odkup krompirja in daje vse ugodnosti, da bi se zagotovila prehrana industrijskemu in mestnemu prebivalstvu.

Vemo pa, da ljudem, ki jim ni preveč pri srcu naša ljudska oblast, pride prav ob takih prilikah vsak izgovor, pa če je še tako neutemeljen. Volitve v Velenju so bile vkljub temu uspešne, žene si bodo pa to »gospo« tudi zapomnile, ker prav zaradi nje ni bila udeležba 100 odstotna.

Žene okraja Celje-okolica ob volitvah

Prve volitve so izvedle žene v Sv. Juriju pri Celju. S svojo udeležbo so dokazale, da se zavedajo važnosti našega skupnega dela in sodelovanja z ljudsko oblastjo. Se nikoli se ni v St. Juriju zbralo toliko žena. Saj so pa tudi s svojo udeležbo manifestirale borbo za svetovni mir, kajti volitve se vršijo pod geslom: »Volitve v odbore AFŽ so manifestacija žena za mir.«

Žene St. Jurija so sprejele obvezo, da bodo delale pri gradnji zadržnega doma, katerega hočejo dograditi do 12. novembra.

V Vojniku so bile volitve velika manifestacija žena. O razvoju in delu organizacije je podala referat neumorna tovarišica Kristanova. Dvorana je bila okrašena, žene pa so z vso resnostjo izvolile novi odbor. Volitve so se vršile na treh straneh: v Vojniku, na Gmajni in pri Sv. Tomažu. Ker so pri Sv. Tomažu le večji kmetje, so tu volitve najslabše izpadle. Samo ena velika kmetica je prišla na volivno konferenco, drugače pa le manjše kmetice in delavke. Večja kmetica Naraksova, pri kateri se je volivna konferenca vršila je odšla pred volitvami od doma in je pustila doma le hčerko.

V Laškem so žene volile 91%. Dvorana, kjer se je vršila volivna konferenca, je bila lepo okrašena. O dosežanjem delu organizacije je govorila tovarišica Furlanova, predvsem o delu za otvoritev DID-a. Nato so volivno konferenco žena pozdravili v imenu Komunistične partije tov. Manfreda, v imenu Osvobodilne fronte tov. Košar in v imenu Mestnega ljudskega odbora tov. Sinogoj. Tovarišica Medvedova pa je podala referat o razvoju organizacije in o nalogah.

Ze na predvolivni konferenci so žene iz Laškega sprejele obvezo in sicer, da bodo za DID šele 30 parov copat in vso potrebno posteljino. Obiskovale bodo študij, ki ga bo organizirala in vodila Osvobodilna fronta. Uredile in odprle bodo krpalnice. Vsa volivna konferenca je bila zelo živahna in kaže kako so žene z vso preudarnostjo izvolile svoj novi odbor in svojo novo predsednico tov. Medvedovo.

V Škofji vasi pa je bila udeležba 70-odstotna. Za predsednico je bila izvoljena tovarišica Bekežova, saj jo poznajo vsi kot neumorno ženo.

V Grobelnem so žene na volivni konferenci sprejele obvezo, da bodo priredile kulturno prireditve, pridobile nove naročnice za »Kmečko ženo« in da bodo redno imele mesečne sestanke.

V Zadobravu je prišla na volišče tovarišica Kramer Terezija z dojenčkom na roki, ni pa se udeležila volitev žena sekretarja OF, ki biva v neposredni bližini, kjer se je vršila volivna konferenca.

P. A.

TISKARSKI DAN

V dneh 23. in 24. oktobra t. l. prireja sindikalna podružnica tiskarske industrije v Celju svoj tradicionalni »Tiskarski dan«. Ta prireditelj naj bi služila predvsem povezavi grafičnega delavstva Slovenije in ima letos še slavnostnejše obeležje, ker se vrši v dneh, ko se vrši I. kongres Enotnih sindikatov Jugoslavije.

Spored:

V soboto, dne 23. oktobra, ob 14. uri peterboj (moški) in troboj (ženske) za naslov prvaka grafičarjev, na Glaziji.

ob 17. uri namiznoteniški turnir za naslov prvaka v letu 1948 na dvorišču Mohorjeve tiskarne;

ob 17. uri ženski cross mladine in starejših;

ob 20. uri igra »Stvar Jurija Trajbasa« v Ljudskem gledališču.

V nedeljo, dne 24. oktobra, ob 8. uri zjutraj nogometni brzoturnir za naslov prvaka tiskarskih nogometnih grup 1948, v odmoru balkanska šafeta;

ob 11. dopoldne odbojnični turnir za naslov prvaka;

ob 12.30 izlet vseh članov podružnice in gostov k Celjski koči;

ob 14. uri šafeta na Celjsko kočjo;

ob 15. šahovski brzoturnir moštev na šestih deskah na Celjski koči.

Zmagovalci prejmejo diplome.

Tudi gradilišče zadružnega doma v Mozirju je oživilo

Čeprav smo skoraj zadnji v okraju pričeli s preureditvijo bivšega kulturno-prosvetnega doma v zadružni dom, so se slednji čas le pokazali vidni uspehi na gradilišču. Izpočetka smo imeli več težav, predvsem zaradi načrta preureditve, toda po poštenem prizadevanju tov. Franca Cesarja in predsednika gledališke družine v Mozirju smo le prišli do zaželenega načrta in storili prve korake za pričetek gradnje same. Delo se splošno ni začelo kot smo pričakovali. Le Cesar Franc in Klemen Ivan sta dosledno vztrajala pri svojih obvezah, vedoč da je vsak začetek težak, sta naposled s svojim poštenim delom delom zainteresirala tudi ostale. Posebno poštenovalen v svojem delu je tov. Klemen Ivan, ključavničar iz Mozirja. Dela na gradilišču redno vsak dan po več ur. Da bi pritegnili tudi ostale, je dal še precej jabolčnika, večkrat pa je pripravil za graditelje tudi kosilo. Ko ga je neka tovarišica vprašala, koliko mu je dolžna za popravilo voza, ji je odgovoril: »Na gradilišče nam pridi pomagati«. Zelo je tudi ponosen, da ima

sina in hčerko na mladinski cesti Zagreb—Beograd.

Večkrat sta se Klemenak in Cesar jezila na mladino, ker splošno ni dovolj pomagala, največ pa zaradi tega, ker je bila na drugih gradiliščih v okraju. Pozneje so naši najboljši mladinci in mladinke uvideli potrebo dela na lastnem gradilišču, posebno Benetko Ljubo, Cop Rafko, Vera in še nekateri tovariši. Nekega dne so že ob 4. jutraj marljivo nabirali kamene v potoku, drugi pa so pričeli kopati temelje. Dne 13. oktobra zvečer so mladinci po sestanku prišli na gradilišče, katerega sta že pred tem razsvetlila tov. Uranjek in Pavlin ter pripravila radio zvočnik. Naslednji dan proti večeru so se dela udeležili tudi uslužbenci OLO-ja Mozirje, posebno pa je oživilo gradilišče v mraku, ko je poleg razsvetljave gradilišča oral traktor Miklavčev njiivo. Dosegli bi lahko še vidnejše uspehe, če bi svojo dolžnost storili vsi kmetje iz bližnje okolice, predvsem oni, ki imajo vpreženo živino, da bi pripomogli pri odvažanju in dovažanju materiala.

Zadružni dom je razgibal kulturno življenje v Pesjem

Prebivalci vasi Pesje v Saleški dolini so prvi postavili zadružni dom v mozirskem okraju. S pridobitvijo dvorane je začelo kulturno življenje. Krajevni kulturni aktiv skrbi, da se vrstijo v Pesjem vsak teden kulturne prireditve s primernim kvalitativnim programom. Ako sama ekipa ne more izpolniti programa, povabi v goste sosedne aktivne, sama pa gostuje tudi v drugih krajih. Obisk priča, kako si prebivalstvo želi kulturno-prosvetnih prireditev.

Tudi pionirji so našli v zadružnem domu nekaj privlačnega — lutkovno gledališče, do katerega kažejo izredno veselje. Pa oni niso samo pasivni gledalci, ampak se tudi aktivno udeležujejo in kar ne morejo dočakati vjaj in prireditev. Lutke za gledališče so domači izdelki.

Krajevni ljudsko-prosvetni svet je v zvezi z odborom ZB organiziral redni študij vsega prebivalstva. Na študiju obravnavajo gospodarska in politična vprašanja, udeležuje se ga pa od 100 do 120 ljudi.

V Mozirskem okraju prašiči v pitališčih dobro napredujejo

V zvezi z odkupom prašičev so v mozirskem okraju uredili štiri pitališča: v Ljubnem, v Gornjem gradu, v Mozirju in Družmirju. V kratkem času so prašiči pod skrbno nego pridobili mnogo na svoji teži. V Ljubnem je 27 prašičev pridobilo na teži 210 kg, v Gornjem gradu 15 prašičev 126 kg, v Družmirju pa 21 prašičev 160 kg, kar na splošno pomeni lep uspeh.

Edina težava, ki se poraja je nabava kotlov in stekla za okna, kar bi morala urediti okrajna uprava za svinjogojstvo.

Kratke kmetijske vesti iz Mozirja

Setveni plan. Med najboljšimi KLO-ji, ki vestno izvršujejo setveni plan je Ljubno. Za njim ne zaostaja KLO Smartno ob Paki. Nekateri KLO-ji sicer v redu izvršujejo setveni plan, pač pa ne pošiljajo poročil. Med najslabšimi predeli, ki se ne drže plana in ga slabo izvršujejo je KLO Radmirje, Grušovlje in Skale. — Skupen setveni plan so v okraju dosegli z 58 odstotki.

Globoko zimsko oranje. Zimsko oranje, za katerega je predvideno v okraju 1500 ha orne zemlje se še ni pričelo. Kmetje bodo z globokim oranjem začeli takoj po izvršitvi jesenske setve.

Čiščenje semenskega žita. Čiščenje semenskega žita napreduje zelo dobro. V vsem okraju imajo očistiti le še 10% žita. Čiščenje ima velik pomen pri nadaljnjem razvoju kmetijstva v okraju.

Odkup semenskega žita in krompirja. Odkup semenskega žita je poleg uspeha v poboljšanju kvalitete bodočih posevkov pridobil tudi zaupanje kmetov. — Odbira semenskega krompirja poteka zadovoljivo. Dosegli so že 50% celokupnega plana. Tri vagonne krompirja pa je okraj zamenjal za dravograjskim okrajem v prid zboljšanja semenskih vrst.

Redno priznavanje bikov. Letošnje redno priznavanje bikov je pokazalo povečano število in kvaliteto plemenitih bikov. Vzrejevalci so vsi pripeljali svoje živali k priznavanju.

Nazarje

V nedeljo so v Nazarjih imeli konferenco vsega trgovskega kadra in podružnic KSS-a. Sklicana je bila na pobudo komisije za preskrbo pri KSS-u. Zbrani trgovski uslužbenci so predložili napake in uspehe v trgovanju. Člani sindikalnih podružnic pa so se seznanili z našo novo trgovino. Tov. Stajner, predstavnik okrajnega magazina je govoril o nalogah nove trgovine v socialistični državi, o trgovini pred nastopom ljudske oblasti in prikazal slabe in dobre strani novega trgovskega kadra. Tov. Kolenc je konkretno opozoril na napake v nekaterih prodajalnah. Šef trgovinske inspekcije na okraju tov. Drnovšek pa je omenil nepravilnosti trgovske mreže, ki jih je inspekcija opazila.

Posvetovanje je sprejelo zaključke, ki temeljijo na dosedanjih izkušnjah. V tekmovanju za IV. kongres SKOJ-a so sprejeli skoraj vsi odredi obveznosti, ki jih bodo častno izvedli. Izbojili bodo učni uspeh in zvišali šolski obisk. Vsi pionirski odredi sprejemajo obveze v čast skupnemu kongresu SKOJ-a in LMJ zato, ker vedo, da jih mladinska organizacija vodi po poti, ki je zahtevna — k izgraditvi socializma v naši domovini, pod vodstvo KPJ s tov. Titom na čelu.

Ob koncu posvetovanja so najboljši pionirski odredi prejeli nagrade. Okrajno prehodno zastavico je dobil pionirski odred v Solčavi, s knjižnimi nagradami pa so bili nagrajeni odredi: Velenje, Soštanj, gimnazija Soštanj osn. šola, Cirkovec, Bele vode, Pesje, Mozirje gimnazija, Gornji grad in Rečica.

KULTURA IN PROSVETA

Po prvi konferenci mladih kulturnih delavcev mesta Celja in okolice

V nedeljo popoldne se je v Celju vršila prva konferenca mladih kulturnih delavcev, katere so se poleg mnogih delegatov iz novostanovljenih krožkov udeležili tudi starejši prosvetni delavci in profesorji, osrednji iniciativni odbor zveze mladih kulturnih delavcev pa so zastopali tov. Dušan Zeljeznov, Ljotje Krakar in —

Konferenca je pri nas v Celju postavila trdne temelje mladi socialistični umetnosti, ugotovila je uspehe, ki so jih dosedaj mladi kulturni delavci imeli, predvsem pa je nakazala nove dolžnosti in smernice vsem mladim talentom za njihovo nadaljnje delo. Živahna diskusija po vseh vprašanjih je pokazala, da se je umetniška dejavnost pri nas tekom let že kar dobro razvila, pokazala je zainteresiranost mlade umetniške generacije za splošen kulturni razvoj Celja, njegove okolice in vse slovenske domovine. Poleg uspehov je konferenca, ki je prva sličnega pomena v Sloveniji, imela to napako, da je večina prisotnih delegatov bilo iz šol, medtem ko je bila udeležba s strani delavske mladine zelo slabotna. V to smer bi v bodoče moralo biti usmerjeno delo nastajajoče Zveze mladih kulturnih delavcev, če hoče v resnici služiti namenu, zaradi katerega se tudi ustanavlja.

V diskusiji je tov. prof. Suhadolnik izrazil veselje nad aktivnostjo mladine

Mladina okraja Mozirje se pripravlja na skupni kongres SKOJ-a in LMJ

Mladinski aktiv v okraju Mozirje sprejemajo obveze v čast skupnega Kongresa SKOJ-a in LMJ. Vsa mladina se pripravlja na zgodovinski kongres, ko bosta obe organizaciji združeni v enotno mladinsko organizacijo.

Predvsem zajemajo vprašanje vključitve neorganizirane mladine v mladinsko organizacijo. Ta problem je v okraju najbolj težak. Z raznimi oblikami dela hočejo mladinski aktiv vključiti neorganizirano mladino. V kmečkih aktivih študirajo vprašanje rekonstrukcije našega kmetijstva, ki je za našo vas najvažnejše vprašanje. Temelj rekonstrukcije našega kmetijstva so naše zadrage in zadružni domovi.

in v imenu profesorjev zagotovil pomoč pedagoških delavcev, pri čemer je pravilno označil slabe strani dela mladih talentov in želel zboljšanja te pomankljivosti.

Konferenca je nadalje sprožila mnogo vprašanj o ideološki vzgoji, o načinu dela v krožkih, o Iskrji, ki bo postala nekako glasilo mladih kulturnih delavcev iz vse Stajerske in mnogih drugih vprašanj, ki jih bo moral rešiti I. kongres 24. oktobra v Ljubljani.

Udeleženci so pred zaključno besedo, ki jo je podal tov. Ljotje Krakar, poslali pozdravna pisma CK KPS, Glavnemu odboru LMS in Društvu slovenskih književnikov.

Pozdravno pismo CK KPS se glasi: Mladi kulturni delavci mesta Celja, zbrani na svoji I. konferenci za ustanovitev zveze kulturnih delavcev, vas prisrčno pozdravljamo.

Naša konferenca nam je dala smernice za nadaljnje delo, ki bo vse bolj široko in globoko. Mi vsi se zavedamo, da morajo kulturni delavci biti na čelu svojega naroda. Mi hočemo doseči visoko socialistično idejnost svojega dela, mi bomo stali trdno na pozicijah naše Partije, ker vemo, da nas edina Komunistična partija more privedi v socializem.

Obsojamo podlost, breznačelnost in brezprincipelnost voditeljev nekaterih bratskih Kompartij, ki klevetajo naše vodstvo, naš herojski Centralni komitet s tovarišem Titom na čelu, in preko njega vse naše ljudstvo in njegova partija, ker je Tito, ljudstvo in Partija eno in isto.

Otvoritev gledališke sezone

(Pred otvoritvijo Cankarjerega „Jakoba Rude“)

»Gledališče, ki hoče stati sredi življenja, držati tako rekoč življenju zrčalo, živo rasti in se razvijati, mora biti predvsem zakoreninjeno v domači zemlji.« S temi besedami so bila preko »Novega sveta« (štev. 7—8) gledališča opozorjena, da nobeno sezono ne bi smela izpustiti iz repertoarja Cankarja.

Celjsko ljudsko gledališče je zavedajo se tega, da mora gledališče gojiti predvsem slovenska dela, kajti pri vseh narodih je zrasla izvirna gledališka umetnost iz domače dramatike, doslej še vsako sezono počastilo spomin velikega glasnika naših dni s predstavo enega njegovih dramskih del; v sezoni 1945 s »Kraljem na Betajnovi«, 1945-46 s »Hlapci«, 1946-47 s »Pohujšanjem v dolini šentflorjanskii«, 1947-48 s »Za narodov blago« — vsakokrat v režiji mr. Fedorja Gradišnika.

Zvesto tedaj pisatelju, čigar dramska dela še danes tvorijo steber vsega našega repertoarja, otvarja celjski igralski kolektiv medtem, ko so — izpolnjevanje petletni plan gospodarstva mesta Celja — zapela kladiiva pri gradnji novega celjskega gledališča, tudi svojo četrto sezono s Cankarjem in sicer z njegovo prvo tiskano dramo »Jakob Ruda«.

»Jakob Ruda« je bil napisan od avgusta 1898 do aprila 1899, svojo krstno predstavbo pa je doživel 16. marca 1900 v Ljubljani na odru tedanjega »Dramatičnega društva«. Kljub temu, da je bilo delo sprejeto »slabše kakor hladno«, so kritiki morali priznati vsaj, da je to »delo, pri katerem se bo moral pomuditi še čez več let vsak kritik, ki bo pisal o naši dramatiki«, zagovar-

nik pa ji celo obetali, da bi si »drama utegnla priboriti uspeh tudi na kakem tujem odru«.

Po osvoboditvi je »Jakob Ruda« izšel v založbi Nakladnega zavoda Hrvatske s sledečimi spremnimi besedami: »Jedno od Cankarjevih del je i drama »Jakob Ruda« u kojoj je — u tipično cankarjevskom motivu: sukobu mračnih, reakcionarnih snaga s predstavnicima novog, boljeg života, koji Cankar vizionarno navješćuje — prikazan raspad seljačkih posjeda, prodiranje kapitala na selo, izrabljivanje radništva.« Delo je bilo na mah razprodano.

Vsebinska drama je v kratkem sledeča: Jakob Ruda, podjetnik in posestnik na Drenovem, je došel po svoji lahkomi-selnosti na rob gospodarskega propada. Trgovec Peter Broš, ki se je zagledal v Rudovo hčer Ano, hoče izkoristiti Rudov gospodarski polom in si razen hčere prilastiti tudi njegovo posestvo. Ana, ki sicer ljubi slikarja Dolinarja, se iz ljubezni do očeta in pod vplivom tete Marte — očetove sestre — sprva žrtvuje za očeta in odloči za Broša. Toda v Rudi se zbudi vest spoznavši, da je »prodal svojo hčer« (potem ko je že prej s svojo razkošnostjo zakrivil smrt svoje žene). Misleč, da je njegova edina rešitev smrt, se odloči za samomor.

Delo je tokrat režiral Zorko Tone, inscenacijo po zamisli upravnika Bratine, pa izdelale mestne mizarske delavnice pod vodstvom Karla Goloba.

Premiera bo v četrtek, dne 28. t. m., ob 20. uri. Predprodaja vstopnic pa v sredo 27. t. m. od 16. ure ter naslednjega dne dve uri pred predstavbo. Gg.

»Nova obzorja«

(Revija za kulturo in politiko 1. letnik št. 1—6)

Pred nami leži šest števil pokrajinske revije »Nova obzorja«. Nehote se človek ob pregledovanju vsebine spomni na bogato kulturno izročilo našega severnega središča, Maribora, ki se je obenem z Gradcem in Celovcem nekaj časa kosal z Ljubljano. Tudi v pogledu revialne književnosti so nekdanji mariborski »domorodci« in rodoljubi zapisovali stran za stranjo v zgodovino slovenske kulture. Iz zadnjih časov prejšnje Jugoslavije vemo, da se v tem pogledu mariborski kulturni delavci v Ljubljano niso mogli meriti, čeprav so imeli v svojih vrstah pomembne in plodovite književnike.

»Nova obzorja« so nastala iz vedrega spoznanja, »kako drugačen je naš čas«, »kako je umetnik danes bolj kakor kdaj v zgodovini svoboden v svojem ustvarjanju«. To spoznanje je za vsakogar, ki pozna kulturno, politično in gospodarsko problematiko se-

vero-vzhodne Slovenije in po tej posebni problematiki usmerja svojo dejavnost, najboljši temelj za optimistično, kvalitetno ustvarjanje. Pa ne samo umetniško ustvarjanje, tudi za iskreno in pošteno spremljanje našega kulturnega in političnega življenja, kar je posebna in za kulturnega zgodovinarja tako dragocena stran revialne književnosti. Po osvoboditvi je bilo že nekaj glasov, češ da manjka književne kritike, da ni tega in tega, da velik čas ne rodi sproti velikih odgovorov na velika vprašanja. »Nova obzorja« so mimo vsega tega zastavila brazdo, da se bo poznalo, kako so mislili in delali kulturni delavci iz tega kota naše domovine v tretjem letu po osvoboditvi. Pri reviji je zanimiv že podnaslov: Revija za kulturo in politiko. Značilno: pri nas je celo stoletje šla kultura eno pot, politika pa drugo. Obe sta se razhajali, druga drugo tolkli; kakor da bi bilo

Mladina se tega zaveda in z veseljem gradi zadružne domove. Zadružni dom na vasi bo poleg središča vasi, tudi središče mladine v njenem delu. Zato se mladina zaveda in gradi zadružne domove. Najboljše so se vključili v delo na gradilišču v Gornjem gradu, kjer so ustanovili mladinsko delovno četo, ki šteje 60 mladincev in mladink.

Pri vključitvi mladine v organizacijo imajo lepe uspehe v Velenjskem rudniku, kjer se vsak dan mladina številneje vključuje v organizacijo. Tam je mladinsko vodstvo s pomočjo okrajnega sekretariata LMS postavilo organizacijo na prav trdne temelje. Na republikanskem posvetovanju rudniške mladine, je mladina rudnika lignita Velenje odnesla prehodno zastavico in radio-aparat, kot najboljši aktiv rudarske mladine v Sloveniji.

Mladinski aktiv morajo do skupnega kongresa SKOJ-a in LMJ, vključiti vso mladino v organizacijo. Pri tem pa se je treba posluževati vseh oblik dela prav po vzgledu aktivov Gornjega grada in Velenja.

mogoče v nacionalnem življenju ločiti boj za svobodo, za oblast od boja za kulturo. Naši pravi vodniki niso tega nikdar ločili, marveč združevali eno z drugim. Kaj je lepšega, kot biti danes človek »od pera« in kazati narodu kot esejist, kot pesnik, pisatelj, polemik ali kronist to veliko resnico našega narodnega razvoja!

Vsebinska »Naših obzorij« je bogata in skrbno izbrana. Tu imamo razpravo B. Zihlerla »Jugoslovanski narodi v l. 1848«, ki prinaša nove poglede predvsem na mnogo novega materiala o revoluciji v l. 1848, ki vsebuje toliko koristnih naukov za revolucionarna gibanja podjarmljenih narodov. Tu je članek ministra Regenta »Ob komunističnem manifestu« in dr. Bratka Krefeta članek o Mihailu Solohovu, doslej najtemeljitejša slovenska razprava o največjem sodobnem epiku Sovjetske zveze. Zanimiv je Rudolfov traktat o stari in novi igralski umetnosti in skrbna, lepo pisana zgodovinska razprava M. Zgonika »Borbe Lackovega odreda od severni slovenski mej«. Prav tako je pomemben donesek k lokalni zgodovini Baševa razprava »L. 1848 in Maribor«.

V leposlovnem delu se srečamo z Borrom, Prežihovim Vrancem, Ingoličem, Koprivcem, Potrčem, Glazerjem, Krakarjem, C. Zagorskim, Zeljeznovim, Oničem in drugimi. Torej lep krog slovenskih, ki razširjajo »Nova obzorja« daleč preko prvega grča. Za pozicijo je v glavnem, kar zadeva obliko, značilno iskanje za staro klasično zvočno polnostjo in ubranostjo, pesniški predmet in izraz pa je stvarnost, sodobna in iz naše narodnoosvobodilne borbe. Ne sicer pri vseh! A za vsakogar, ki zasleduje razvoj naše lirike, ki ga zanima lirčni odsev današnjih dni, ki želi naših lirik, na katero smo radi tako ponosni, ob novih snoveh pravih oblik in primerne izraza, so pesniki »Novih obzorij« precejšnja antologija sodobne slovenske pesmi. Je nekaj pesmi, ob katerih se ustaviš, počustvuješ, pomisliš, jih prebereš na glas, kako to zveni! — Med epiki srečamo Prežihna, saj spada sem — s črtico »Pred oblikom zmagae. Nekje so zapisali, da je moč Prežihova v noveli, v malem tekstu sploh. Ob takih drobni stvareh pa se ne moreš ubraniti želji, da bi nam Prežih k dosedanjim večjim tekstom pridelal še četrtega. Med ostalimi je poleg Ingoliča in Potrča najboljši in najmočnejši Ignac Koprivec. Pri njem imaš občutek, da ne samo ve, kaj je treba, marveč, da to tudi zna in more, to se pravi, življenje, ki ga upodablja, potrjuje, neusmiljeno potrjuje pravo resnico, ki vanjo veruje pisatelj in zaradi katere so Obzorja odprla svoje razglede.

Pridigarskega tona se človek najhitreje naveliča, tudi če je zamaskiran z literarno ambicijo. Pri Koprivcu je drugače: če znaš povedati, kakor je res, če odpreš življenju drobce, ni treba patosa ne fraz. Zmerom pride na dan tista resnica, ki je sol napredka.

»Nova obzorja« pa prinašajo tudi ocene, poročila in zapiske in s tem v precejšnji meri odpravljajo pomanjkanje književnosti te vrste. Opozoriti moramo tudi na dragoceni dokument »Poslednje pismo Toneta Cufarja« in na Novšakov članek o Koroški. to.

Žene iz Nazarij nočejo zaostajati za drugimi

Za volivni prostor so si izbrale šolsko sobo, katero so v ta namen okrasile z zelenjem, rožami, zastavami in parolami. Pionirji so v čast ženam pridelili kratak, a pristrčen nastop, pozdravili žene ter želeli organizaciji čim večjega uspeha v delovanju. Marsikateri ženi in materi so izvedbe njihovih najmlajših privabile solze veselja v oči. Po poročilu o dosedanjem delu, pomanjkljivosti, težavah in napakah, so žene izvolile nov odbor. Sklenile so organizirati prirojevalni tečaj, skupno z mladino bodo pridelile igro, izkupi-ček pa uporabile za »novoletno jelko«, oskrbovale bodo dve onemogli ženi, pomagale pri »mlečni kuhinji«, ki bo ustanovljena pri šoli, dvignile bodo število naročnic na »Kmečko ženo«. Ze na samem sestanku so se štiri članice naročile na »Kmečko ženo«.

Volivni sestanek je pokazal, da se žene iz Nazarij v veliki večini zavedajo vseh nalog, ki stoji danes pred organizacijo žena in prepričani smo, da bo njih volja rodila tudi uspehe ter pritegnila k sodelovanju tudi one, ki še sedaj stoji ob strani.

Fizkultura

IN ŠPORT

Ustanovna skupščina
okrajnega telovadnega odbora

V nedeljo dne 24. oktobra se vrši v Domu ljudske prosvete (bivši Narodni dom) I. ustanovna skupščina telovadnega odbora Celje in okolica. Ob 8. uri zjutraj je zbor vseh načelnikov in načelnic, nakar je ob 9. otvoritev I. ustanovne skupščine OTO.

V zadnjih mesecih so se po vsem okraju vršile ustanovne skupščine novih telovadnih društev. Tako je bilo doslej ustanovljenih že 15 društev, ki so pričela s rednim delom t.j. z izvajanjem splošne telesne vzgoje v okviru vadbeneh ur z vsem svojim članstvom. Imamo pa društva, ki še doslej niso kljub urgencam OFO Celje in okolica izvedla svojih skupščin kot n.pr. Vransko, Zabukovca, Rimske toplice, Gotovlje, Šentpavel, Dobrna, Sv. Jurij pri Celju in Kozje. OFO Celje in okolica je s številom novoustanovljenih telovadnih društev doslej še vedno na prvem mestu v Sloveniji. Novoustanovljena društva brez dvoma potrebujejo

močan vodstveni organ, ki jim bo nudil potrebno strokovno pomoč za uspešno izvajanje splošne telesne vzgoje med najširše plasti našega podeželskega in industrijskega prebivalstva. To nalogo bo odselej vršil Okrajni telovadni odbor, ki bo poleg strokovnega dela skrbel tudi še za izvajanje vseh organizacijskih, gospodarskih in političnih nalog v naših telovadnih društvih.

Vsa novoustanovljena telovadna društva so dolžna, da na okrajno skupščino pošljejo izvoljene društvene delegate (za vsakih 50 članov po enega) s pismeno poverilnico.

Na skupščino vabimo vse odgovorne društvene delavce (zlasti predsednika, tajnika, načelnika in načelnice), zastopnike množičnih organizacij in organe oblasti.

S polnoštevilno udeležbo na okrajni skupščini bomo dokazali napredek nove telovadne organizacije v območju mesta Celja in okraja Celje-okolica.

Ustanovna skupščina Okrajnega
telovadnega odbora Mozirje

Dne 10. oktobra 1948 je bila ustanovna skupščina OTO Mozirje, kateri je prisostvovalo 33 delegatov, iz telovadnih društev okraja, ter zastopnikov masovnih organizacij. Prisostvoval je tudi zastopnik telovadne zveze Slovenije tovariš Prešern Igor, kateri nam je pojasnil v svojem govoru marsikatero nejasnost.

Ustanovna skupščina je podala račun o celotnem delu in delu posameznih društev v okraju, pri čemer je bilo razvidno, da dosedanja fizikturna organizacija ni v celoti delovala kakor bi bilo želeli. Moramo pa omeniti, da se po sklepu drugega kongresa FISAJ-a uresničujemo sklepi na našem terenu, predvsem z ustanavljanjem telovadnih društev, v katere bomo zajeli predvsem delavcev in kmečko mladino ter ji nudili možnost do pravičnega duševnega in telesnega razvoja.

Zavedamo se, da ni samo naloga, da ustanavljamo na terenu telovadna društva, pač pa, da jih obenem organizacijsko utrjujemo, da vsestransko razvijemo telesno dejavnost in tako po tej liniji doprinesemo svoj delež k graditvi socializma.

Skupščina je sprejela tudi naslednje sklepe:

1. Da uresničimo sklepe II. kongresa FISAJ-a, bomo v letu 1948 ustanovili še TD v Gorenju in Nazarju in tako zajeli pretežni del delavske in kmečke mladine ter jih pritegnili k splošni telesni vzgoji.

2. Delali bomo nenehno na tem, da bomo že obstoječa telovadna društva organizacijsko utrdili in jih tako usposobili za uspešno izvajanje nadaljnjih nalog.

3. V vseh telovadnih društvih se prične s prvim novembrom redne vadbene ure za vse oddelke, v katere bomo pritegnili 80% članstva.

4. V tekmovalne za fizikturni znak bomo pritegnili vse prijavljence tako, da bi vsaj 50% prijavljenih tekmovalcev izpolnilo norme.

5. Za sigurno izvajanje vadbeneh ur v vseh TD se bo v mesecu novembru organiziral enotedenski tečaj vseh načelnikov in načelnic TD.

6. Vsak mesec enkrat se bodo sestali vsi načelniki in načelnice za predelavo vaj.

7. V mesecu decembru bomo izvedli telovadne akademije v telovadnih društvih Mozirje, Gornji grad, Ljubnem, Šoštanj, Velenju, Pesjem.

Z. R.

Obsojamo izpad publike na nogometni
tekmi Železničar-Kladivar

Pretekli četrtak je bila odigrana v Celju prvenstvena nogometna tekma med Železničarjem iz Ljubljane in Kladivarjem iz Celja. Tekma je končala z rezultatom 4:3 (3:1) za ljubljansko moštvo. Kladivar je prevladoval skoraj ves čas tekme, zlasti pa 20 minut drugega polčasa, vse do zastrelje enajstmetrovke, ko je popustil ter ni mogel več resno ogroziti nasprotnikovega vratarja. Rezultat ne odgovarja poteku igre, saj bi po prikazani igri domače moštvo zaslužilo vsaj neodločen rezultat. Toliko o tekmi, zdaj pa še nekaj vrstic o dogodkih po tekmi ter o vzrokih nešportnega in vsega obsojanja vrednega napada na sodnika Janežiča iz Ljubljane.

Ni samda krivda celjske publike, da je napadla na cesti proti kolodvoru sodnika, Morda večji del krivde nosi Nogometna zveza Slovenije, ki je spremenila svojo prvotno odločbo, da sodi to tekmo sodnik Kukanja iz Murske Sobote. Morda je bil ta zamenjan zato, ker je na prvenstveni tekmi Železničarja iz Ljubljane in Železničarja iz Maribora izključil Aljančiča, igralca ljubljanskega Železničarja? Vsekakor je že samo delegiranje ljubljanskega

sodnika za sojenje tekme, ki jo igra ljubljansko moštvo, nepravilno in riskantno, posebno če se tekma igra na tujem terenu. Da je temu tako, potrjuje nedeljski dogodek v Dolnji Lendavi. Nogometni zvezi bi moralo biti tudi znano, da nobena, ne samo celjska publika, ne bi sprejela »prijazno« društva, ki nešportno in neopravičeno ni nastopilo na prvi tekmi, verjetno zaradi tega, ker ni bilo kompletno. Zato bi za sojenje take tekme bilo potrebno odrediti sodnika, ki bi bil kos svojih nalogi do potankosti, ne pa sodnika, ki je polagal na tej tekmi sodniški izpit. Ne trdimo, da je sodil pristransko, gotovo pa je, da je zlasti v začetku mnogo grešil v škodo domačemu moštvu; tudi ni pravilno, da je po rezultatu 3:0 za goste, ko jim je bila zmaga že tako rekoč zagotovljena, postal »bolj naklonjen« Kladivarju ter tako poizkusil popraviti, kar je pogrešil. Gotovo bi bilo bolje, da bi tekmo vodil eden izmed onih osmih sodnikov, ki so kot gledalci ocenjevali sojenje svojega tovariša, če je že moral soditi ljubljancem!

Toda vsa navedena dejstva samo malo zmanjšajo, nikakor pa ne izbišejo

grobj in nekulturni nastop celjske publike. Zavedati se moramo, da taki izpadi škodujejo ugledu našega društva, ki je do nedavnega veljalo za enega izmed najbolj discipliniranih. Tako obnašanje gledalcev potrjuje govorice, da Celjani doma ne znajo mirno prenesti poraza, kar društvo gotovo ne zasluži. Zato naj ne bo športnika in prijatelja društva, ki ne bi obsodil nešportni izpad na zadnji tekmi ter sklenil, da se kaj takega v Celju ne sme več ponoviti. Če je društvo prizadeto, bodisi s strani sodnika ali nasprotnih igralcev, se moramo zavedati, da je za to poklicano vodstvo društva, da to uredi, ne pa igralci sami ali celo gledalci, katerih nastop samo zaostril položaj, ne prinese pa prav nobenega pozitivnega rezultata. Tega se morajo zavedati povzročitelji incidentov na zadnji tekmi ter v bodoče na drug način manifestirati svojo »ljubezen« do društva!

Stane

Jesenski kros v Laškem

Telovadno društvo Laško je v torek 19. t. m. priredilo jesenski kros. Udeležilo se ga je skupno okrog 40 tekmovalcev. Tekmovanje je oviralo deževno vreme. Zaradi tega tudi udeležba ni bila velika.

Pionirji so tekmovali na 400 m dolgi progi: 1. Erjavec Jože 1:28,5; 2. Erjavec Marjan 1:30,0; 3. Puh Ivo 1:35,0.

Mladinke so tekle na 450 m: 1. Drnovšek Lenka 1:33,2; 2. Repe Nuša 1:37,0; 3. Deželak Mira 1:40,0.

Mladinci in člani so tekmovali na 1500 m dolgi progi: 1. Petan Edi 4:20,4; 2. Ulih Mirko 4:40,0; 3. Peternel Evgen 4:42,0.

Doseženi rezultati niso ravno dobri, ker je bila proga mokra zaradi dežja. Tekmovalcem je na progi drčalo.

J. K.

ŠAH

ŠAHOVSKI KLUB »SAVINJČAN«
OSVOJIL ŠENTPETERSKI POKAL

V nedeljo dne 17. t. m. je bilo v Velenju moštveno tekmovalje za Šentpeterski pokal. Tekmovanje so se udeležila društva iz St. Petra, Šoštanja in Velenja.

Prvo mesto in s tem pokal, je osvojilo šahovski klub iz St. Petra z 11 in pol točke, drugo Šoštanj z 8 točkami in tretje mesto Velenje s 4 in pol točkami.

Izidi posameznih srečanj so naslednji:
Savinjčan — Šoštanj 6 — 2
Savinjčan — Velenje 5½ — 2½
Šoštanj — Velenje 6 — 2

Izven konkurence je igralo drugo moštvo Savinjanca proti drugemu moštvu iz Velenja, ter zmagalo z rezultatom 14½ — 1½ točk s povratno tekmo.

MOŠTVENI BRZOTURNIR ZA
PRVENSTVO CELJSKEGA OKROŽJA

Okrožni šahovski odbor razpisuje moštveni brzoturnir za prvenstvo okrožja za leto 1948. Turnir se bo vršil v Celju dne 14. novembra. Pravilno igranja imajo vsa društva in sindikalni aktivni v Celjskem okrožju tudi z več moštv. Prijave je poslati najkasneje do 10. novembra na Okrožni šahovski odbor Celje, kavarna Evropa.

NAGRADNI TURNIR

Šahovska sekcija SSD Kladivar razpisuje nagradni turnir, v katerem imajo pravico udeležbe vsi nekategorizirani igralci član(ce) šahovske sekcije Kladivar. Zrebanje števil bo v četrtak dne 28. okt. 1948 točno ob 19.30 uri v igralnici šahovskega doma kavarne Evropa I. nadstropje.

Prijava se vrši z vpisom v turnirsko knjigo, ki je na razpolago v igralnici šahovskega doma.

TURNIR IV. KATEGORNIKOV

Šahovska sekcija SSD Kladivar razpisuje turnir IV. kategornikov, ki se prične dne 29. oktobra 1948 ob 20. uri v igralnici šahovskega doma kavarne Evropa I. nadstropje. Zrebanje števil bo v četrtak dne 28. oktobra 1948 točno ob 19.30 uri v istih prostorih.

Pravico udeležbe imajo vsi igralci, ki so v kvalifikacijskem turnirju dosegli 50 odstotkov točk, ter vsi igralci IV. kategorije.

Udeleženci se prijavijo tako, da se vpišejo v turnirsko knjigo, katere je vedno na razpolago v igralnici šahovskega doma.

Opozarjamo vse igralce IV. kategorije, da je udeležba v turnirju obvezna.

JADRALNI TEČAJ V CELJU

V okviru Ljudske tehnike v Celju se lepo razvija športno letalsko društvo »Čkalov«. Vsak obiskovalec razstave Ljudske tehnike se je lahko prepričal o marljivem delu aktivnih članov društva. Ker pa mora biti danes letalstvo masovno, je dala Ljudska tehnika možnost vsakomur, ki ima zanimanje do letalstva, in si želi pridobiti osnovne pojme letenja, da obiskuje ta mesec jadralni »A« tečaj v Celju. Organizacijsko bo vodilo tečaj Celjsko letalsko društvo.

Mladinci, mladinke, ne zamudite lepe priložnosti, ki se vam sedaj nudi v Celju, zato v čim večjem številu posetite masovni sešestanek, ki se bo vršil v sredo 27. oktobra 1948 ob 6. zvečer v prostorih delavnice SLD Čkalov (osnovna mestna šola — v kleti), kjer bomo razpravljali o tehnični izvedbi tečaja.

SLD »Čkalov«, Celje

OBVESTILO

Vse kmetijske zadruge odkupujejo divji kostanj po ceni 1 din za kg. Apellamo na vse, ki imajo možnost, posebno še na mladino, da se loti nabiranja in tako pripomore k uspehu te gospodarske akcije.

V naših krajih imamo mnogo divjega kostanja in tako lahko mnogo koristimo splošnemu gospodarstvu.

Uprava za odkup

CELJSKA MESTNA HRANILNICA
Celje, obvešča lastnike tekočih računov, da uvede s ponedeljkom, 25. oktobra 1948 poslovanje po načinu Narodne banke FLRJ.

Poslovanje z vlogami na hranilne knjižice ostane nespremenjeno naprej.

SLAMOREZNICO

novi, oziroma dobro ohranjeni, na ročni ali motorni pogon, kupim. Ponudbe z navedbo cene pošljite na Kati Randl, tovarna Sv. Pavel pri Prebodu.

OPOZORILO!

Opozarjamo vse tovaršne obrtnike, da se vrši ustanovni občni zbor Obrtne nabavno-prodajne zadruge v četrtek dne 28. oktobra ob 7. zvečer v vrtni dvorani hotela Evropa.

PREKLICUJEM

za neveljavno OF legitimacijo na ime Rankel Peregrina, štev. 8-45, izdano od OF odbora Zg. Hudinja.

SEPARIRANO VEČJO SOBO

z balkonom oddam 15. novembra dve-ma dostojnima osebam, manjšo prehodno pa takoj solidnemu samcu. Vse dobro opremljeno, a brez perila in postrežbe. Obširnejši dopisi pod »Red« na upravo lista.

KOSTIM

malo rabljen, sive barve in visoke ženske čevlje štev. 28, zamenjam za mast ali belo moko. Naslov v uredništvu.

KINO METROPOL

od 20. do 27. oktobra: sovjetski film
Za srečo tistih, ki so na morju
od 28. do 31. oktobra: francoski umetniški film: Oče Goriot

KINO DOM

od 25. do 29. oktobra: sovjetski film
Konjiček Grbavček

KINO LAŠKO

Češki film: Gosli in sanje

Dežurna zdravniška služba:

24. oktobra: Podpečan Ivan, Celje, Mariborska 24.

NOVI GROBOVI:

Korošec Filip, delavec iz Pečovja 24, Teharje, Lovrenčak Milan, sin delavke iz Celja, Robida Jožefa, krajevna reva iz Celja, Zagožen Stanislav, sin rudarja iz Celja, Guzej Jože, sodar iz Velike Pirešice, Zalec, Farbaš Rozalija, zasebnik iz Celja — Nova vas 41, Baloh Rudolf, dijak iz Kasaz 53, Liboje. Celje, Zagode Miha, posestnik iz Celja, Ostrožno št. 7.

POROČENI V CELJU:

Ocvirk Miroslav iz Stor pri Celju in Grosek, roj. Golob Ivana iz Celja; Bračič Franjo iz Celja in Premuš Sebina iz Celja; Rehar Franc iz Celja in Kos Zora iz Celja; Oričnik Stanislav in Zabau Justina iz Celja; Jager Karolina in Anders Kvetuša oba iz Celja; Prof. Vaupotič Ivan iz Maribora in Grabner Hedvika iz Celja; Pizent Zmagoslav in Spoljar Marija oba iz Celja; Napret Alojz in Kisovec Pavla iz Celja; Žvar Franc in Krušič Zora oba iz Celja; Belak Alojzij in Kranjc Marija oba iz Celja; Orač Ludvik in Brauc Justina oba iz Celja; Ropotar Jože iz Celja in Vauda Dragotina iz Vojnika.

ROJENI V CELJU:

Cepin Hermina, hči Antona in Zofije roj. Turnšek iz Celja, Zg. Hudinja št. 23, Marini Margareta, hči Marije iz Pungerta št. 10, Sv. Jurij pod Kumom, Marini Cvetka, hči Marije iz Pungerta 10, Sv. Jurij pod Kumom, Poličnik Franc, sin Valentina in Veronike roj. Gregori iz Sp. Rečice 38, Mozirje, Feldin Marija, hči Antona in Oige rojene Umek iz Celja, Lava št. 3, Pintar Frančiška, hči Marije iz Rožnega vrha 10, Smartno v Rožni dolini, Zeme Terezija, hči Jožefa in Ane, roj. Skoberne iz Glazute št. 17, Svetina, Plazar Marija, hči Vinka in Neže, roj. Krivec iz Budne vasi 4, St. Janž na Dolenjskem.

OPOZORILO

Občinstvo Celja-mesto in okolica opozarjamo, da se bodo vsa razpoložljiva zemljišča kot vrtovi oddajala v zakup za leto 1949 že letos do konca tega meseca. Interesenti naj se zaradi natančnejših informacij zgledajo pri svojih Krajevniških odborih (Terenskih pisarnah), ki so že prejeli tozadevne okrožnice z razporedi o delitvi zemljišč.

V slučaju slabega vremena se delitev zemljišč avtomatično preloži na naslednje dneve, t. j. s pričetkom ob istem času na že v razporedu navedenih kraji.

Uprava zemljišč MLO Celje

Si že kupil
srečko drž.
razredne
Interije?
Če ne — nabavi
si jo v podr.
Jugoreklam

CELJE PREŠERNOVA 1

Četrtnika din 50.—

INVALIDSKO PODJETJE
VULKANIZACIJA
CELJE-LJUBLJANSKA 15

sprejema vsakovrsna popravila avto, motor ter kolesnih pnevmatik in zračnic

Pozicamo posodo alce deleh nih plaščev in zračnic, da takoj dostavijo ste popravilo v eni p. djetja, ker v sezoni popravil ne bomo mogli tako hitro izreševati

JURIČ FRANJO

Stavbeno in pohištveno mizarstvo, polaganje in strukture starega parketa — zaloga krat

CELJE

Telefon 317

ZIDANŠKOVA 9

Krašovec Jurček:

LOGARJEVI OBRAČUNAJI S KRIVICO

(Novela)

— Pred pol ure.

— In že si prišel sem? — ga je zbolel Mirko, da je fantu kar nerodno postalo.

Logarica je prinesla večerjo in razdelila žlice. Položila je žlico pred Tonč in mu šepnila na uho:

— Pojdi Tonč. Vode ji bo zmanjkalo v očeh.

Tonč ji je nemo pokimal in se izmuznil iz hiše. Zalotil jo je v kuhinji ob škafu vode, ko si je umivala objokan obraz. Nasmehnila se mu je skozi solze in si s predpasnikom otrlala lice.

— Priden si bil za pisanje, — mu je očitaloče dejala.

— Za pisanje res nisem kdo ve kaj. Sicer pa kaj bi ti pisal. Da te imam rad, že itak veš. Spominjati te, naj počakaš, ni bilo vredno, saj sem ti zaupal.

— Si? — je vprašujoče zategnila. — Zakaj nisi vsaj to pisal, da prideš, v zadrego si me spravil. —

— Saj bodo morali zvedeti, če že ne vedo. Pojdi, — ji je ponudil roko in stopil k hišnim vratom.

— Ne tja, Tonč! — ga je narahlo pogledala v vežo.

Stopila sta pod zvezdno nebo. V vinogradih so zaljubljeno cvrčali črčki. Veter, ki je lahko božal veje bližnjih sliv, jima je mešal lase, tako blizu sta stala. Brez besed sta prisluhnila nočnemu šelestenju. Nihče od njiju se ni upal šepniti besedice v bojazni, da bi vsaka beseda bila pregroba za čustva njunih src. Kot dva globoka, ko kdaj pade jastreb mednju, sta se zdržnila, ko se je za njima oglašil Mirko.

— Če vidva nista lačna, sem pa jaz. K večerji!

Večerjali so ob svetli električni luči, ki je bila za Vido še posebno svetla.

• • •

Sršenov Pepč se je tiste dni vrnil z ujetništva. Doma je bil s hribov, ki so se onstran Loga razpotegneno dvigali proti nebu. Edini sin močnega gruntarja je bil. Za delo se mu doma ni ljubilo prijeti, zapustil je očeta in grunt in šel v dolino, kjer je od časa do časa prijel za kak kratek posel, večji-

del svojega življenja pa se je potepal in pretepal. Kmalu, ko so prišli Nemci je tudi njega zmanjkalo, govorili so sicer, da se je javil v Essovec, točno tega le niso mogli zvedeti. Ko se je vrnil iz Rusije, ga še en dan ni zdržalo doma, prišel je nazaj v dolino in poplaval pri Gabru. V gostilni je sedelo le nekaj gruntarjev, ki so pripeljali hlovodje na žago. Gaber je prisedel h gruntarjem in pomignil Pepču:

— Kaj boš tam v kotu pajkom družino delal. Pridi sem, pa nam kaj povej. Sveta si prehodil, da je kaj.

Pepč je rad zapustil prazno steklenico in se primajal k mizi, ki je bila vsa obložena s pijačo. Gruntarji so ga radovedno in vprašujoče gledali:

— V Rusiji si bil, a? — ga je pobaral Zohar.

— Pa še nisi tako suh? — je pripomnil Štefan.

— Ih! Doma se človek hitro popravi, — je ošvignil Gaber Štefona s sršečim pogledom. Pij, Pepč, potlej nam pa povej kako je v tisti Rusiji. Tukaj jo kar prehaliti ne morejo. Pa nič poštenega ne zveš. Zvon je treba z dveh plati slišati? — je pomembno namignil.

— So res tam kmete takole vkup djal?

Pepč, ki je z globokimi požirki pil je samo pokimal.

— Je le res. Kako pa izgleda tisto?

Pepč je vprašujoče pogledal Gabra. Gaber mu je samo pokimal in ga silil s pijačo. Pepč pa je v dušku izpil nov kozarec, po glavah, ki so stisnjene kot ovce v strahu tičale skupaj.

— Beračija! — je zinil tjavendan in se široko zasmejal, kot da bi ne vem kaj povedal.

— Čuj, Gaber, zakaj so pa potem pri nas delili zemljo, a? — je spet dvomil Štefan.

— Saj jo bodo spet vzeli. Možje, jaz sem včasih časopise bral in jih danes berem. Čisto po njihovem kopitu nas hočejo skup spraviti. Zemlja ne bo več naša. Vi boste samo delavci. Zrli boste pa vsi z ene skledice, lenuhi in pridni. Za upravnika vam bodo dali kakega hlapca. Na, pij Pepč, kar pij, tega jaz plačam, — se je razvnel Gaber. Pepč pa je zlivl vase kozarec za kozarec in klatil vsevprek stavke brez zveze, dokler ni s težko glavno zaspal na mizi.

Vsi drugi pa so odšli pred gostilno in

gledali ljudi, ki so se ravnokar pripeljali z avtomobilom. Razkladali so svežnje oblek, le redki so imeli kovčke. Bili zaprašeni od dolge poti in eden za drugim odhajali v odbor. Gaber je ustavil Kneza, ki je razoglav vročino letal po vasi.

— Kdo so ti ljudje?

— Primorci! Begunci so, ki so tam ob vse prišli.

— Kaj bodo delali tu?

— Zemljo od agrarne bodo obdelovali, dokler se tam stvari ne uredijo. Ravno prav, da si tu. Jutri bomo nekaj pohištva, ki ga imajo, pripeljali s postaje. Boš tudi ti prišel s svojimi konji?

— Zakaj pa jaz? Saj ima država avtomobile, — se je jezno obrnil Gaber in odšel v hišo.

• • •

Dve primorski družini so naselili v farovžu. Ljudje so se le počasi privajali nanje, tako da je bilo priseljenecem včasih le hučo, ker so se čutili preveč tuje. Domačini so jim rekli kar Primorci. Bili so pridni.

• • •

(Se nadaljuje)